

ת"פ 2122/08 - מדינת ישראל נגד רומן שפודוב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 13-08-2022 מדינת ישראל נ' שפודוב ואח'

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי
ממשימה מדינת ישראל
נגד רומן שפודוב
נאשם

החלטה פתח דבר

בנוגד הנאשם ונאשם נוסף הוגש כתוב אישום, במסגרתו הואשם הנאשם שלפניו בשני אישומים. האישום הראשון מייחס לו מעשי פזיות ורשלנות בקשר להחזקת מאות כדורי סייליס ויאגרה ולויירה מפרים לשם מסחר בהם ברכבת ביום 16.3.10. האישום הנוסף, עניינו בהחזקת ומכירה של כדורים מפרים וכן מעשי פזיות ורשלנות בקשר למסירת כדורים מפרים לנאשם הנוסף לשם מכירתם ביום 21.10.10.

בתום פרשת התביעה טען ב"כ הנאשם טענת אין להסביר לאשמה ביחס לאישום הראשון. לטענתו החיפוש שנעשה ברכבת, במסגרתו נמצאו ונתפסו הcadors, היה בלתי חוקי, באופן המחייב את פסילת הcadors שנטפסו במסגרת אותו חיפוש. בנוסף טען כי תשאלתו של הנאשם במהלך החיפוש מהוות תוצר מתוצרי החיפוש ואף אותו יש לפיטול. כן טען כי עיקובו של הנאשם לא היה חוקי, שכן אין בחומר הראיות תשתיית ראייתית לקיומו של חשד לביצוע עבירה על ידי הנאשם, וכי מיליא לא בוצע עיקוב כדוריים בדין. ואחרון, טען כי נגעה זכות ההיוועצות של הנאשם. לשיטת ב"כ הנאשם כל הראיות הנוגעות לסוגיות האמורויות הובאו במסגרת פרשת התביעה, אך שניתן להכריע בטענותיו כבר בשלב זה, וכי בראיות שהובאו בפרשת התביעה כדי להביא למסקנה שלא היה בסיס חוקי ומשפטי לחיפוש ברכבת על כל המשתמע מכך.

הממשימה מצידה טענת כי היה קיים בסיס חוקי לביצוע החיפוש ברכבת ולעיקובו של הנאשם, ומיליא רואה היא בכל הראיות הנוגעות מהליך החיפוש ראיות קבילות וכשרות.

הראיות הנוגעות לחיפוש ברכבת

ראיות המשימה בכל הנוגע לאישום הראשון הוגשו בהסכמה ללא עדים, כוללות דוח פעולה ותפיסה ודוח עיקוב שערך השוטר רועי מועלם (להלן: "השוטר") ביום 16.3.10, וכן את הودעת הנאשם מאותו היום - ת/22, ת/23 ות/1 בהתאם.

כעולה מדו"ח הפעולה, ביום 16.3.16 נערכה בדיקה שగرتית של רכבים חולפים ברחוב ראש פינה בתל-אביב. רכב בו נהג הנאשם ובו ישב אדם נוסף עבר במקום. הרכב חלף, והשוטר לא הספיק לעכבו לחקירה במיחסו, אך הספיק לבדוק בנוסף את פרטי הרכב לפי מספרו. בנוסף המשטרתי ציון כי "**הרכב דרוש לחקירה לקניין רוחני מתאריך 18.10.09**". השוטר הודיע בקשר לאחראי במיחסו בהמשך הכביש, וזה עיכב את הרכב. בבדיקה שערך השוטר נמצא כי הנאשם הוא בנו של בעל הרכב. בדו"ח הפעולה ציין השוטר: "בשל חוסר האפשרות לבצע חיפוש הרכב במקום בו עוכב ומוחרר ולא הצליחו לתפוס בטלפון את המחלק... נהג הרכב אישר בחתימתו נסעה... עד למוחז לצורך לחקור חקירה ותפיסת הרכב". לדו"ח הפעולה צורף אישור בחתימת הנאשם לקחת את הרכב לתחנת המשטרה לצורך בדיקה (ת/22).

השוטר עיכב את הנאשם בציינו "**דרוש חקירה לקניין רוחני - רכב בו נהג**". הנאשם הצהיר בתגובה כי אינו מבין מדוע עוכב (ת/23).

הchiposh ברכב נערכ בתחנת המשטרה בנסיבות קצין ממלחך קניין רוחני. לאחר בדיקת פרטי הרכב بالإضافة פעם נוספת על ידי הקצין, ניתנה הנחיה לחפש כדורי ויאגרה וסיאליים (ת/22).

השוטר פירט את הממצאים שככלו כדורים מפרים כמפורט בכתב האישום וממצאים נוספים.

השוטר ציין כי במהלך החיפוש טען הנאשם להגנתו טענות כמפורט בדו"ח הפעולה (ת/22).

חקירת הנאשם נערכה באותו יום בשעות הערב, ולאחר היעוץ בעורך דין הוא שמר על זכות השתקה (ת/1).

חוקיות החיפוש ברכב - הפן המשפטי

ההסדרים הנוגעים לחיפוש ללא צו קבועים במספר הוראות חוק, שה坦נים והדרישות בהן נבדלים זה מזה.

בכל הנוגע לביצוע חיפוש ברכב ועיכובו לשם כך, קיימ הסדר קונקרטי בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים"). עיר כבר עתה כי הסדר זה הוא ההסדר החל על החיפוש ברכב שלפני, ואני מפנה בהקשר זה לדברי השופט רובינשטיין בבש"פ 1636/13 **קאניאוונג נ' מדינת ישראל**, לפיהם:

"**לגביו החיפוש ברכב חלה אף לדעתו לכואורה הוראת סעיף 71 לחוק המעצרים העוסקת ספציפית בחיפוש ברכב במקרה של "יסוד סביר לחשד"** (וכן רע"פ 2178/2012 **סקיריס נ' מדינת ישראל** (להלן: "ענין סק"רים").)

סעיף 71 לחוק המעצרים, שכותרתו "עיכוב הרכב לשם חיפוש", מורה:

"**היה לשוטר יסוד סביר לחשד שבוצעה עבירה בת מעוצר וסביר כי יש צורך לבצע חיפוש בכלי רכב כדי לאתרא את מבצע העבירה או קורבנה או כדי לאתרא ראייה הקשורה בעבירה, רשאי הוא להורות ליעב את כל הרכב ולערוך את החיפוש כאמור.**"

סעיף 71 הנזכר מונה שני תנאים לעיכוב הרכב לצורך חיפוש וביצוע חיפוש ברכב: הראשון, קיומו של יסוד סביר לחשד שהתבצעה עבירה בת מעוצר הינו עון או פשע. השני, התרשומות השוטר כי יש צורך ביצוע חיפוש ברכבiae לאיתור העבריין, הקורבן, או ראייה הקשורה בעבירה.

ונכח העובדה שהחיפוש ברכב בוצע בקשר לעבירות קניין רוחני, ונכח העובדה שעבירות אלה הן עבירות עון, הינו עבירות בנות מעוצר, הרי שבכל הנוגע לתנאי הראשון יש לבדוק אם הונחה תשתיית ראייתית מספקת לקיומו של יסוד סביר לחשד.

המונח "יסוד סביר לחשד" הוגדר בהקשרים שונים בפסיכה, כשןקבע שהחשד הסביר, הוא קונקרטי יותר מאשר סתום, אך אינו מתקרב לדרגת ראיות לאכורה. החשד הסביר צריך להיות מבוסס על תשתיית ראייתית כלשהי שמקורה בשוטר או במידע שהגיע אליו, כפי שצוין בבג"ץ 465/75 דגני נ' שר המשטרה (להלן: "ענין דגני"):

"...**צרכיה להיות ראייה כלשהי, המבוססת סבירותו של החשד, יהה זה ראייה שננתפסת במישרין בחושיו של מי שמחלית על המעוצר או ראייה הבאה לו ממוקור הנראה בעיניו בתום-לב, כמהימן לאכורה.**"

הנה כי כן, לא רק נתונים מחשדים בשטח מבסיסים את היסוד הסביר לחשד, אלא גם ראייה מחשידה שהובאה לידיעת השוטר, שמקורה נראה בעיניו ממוקור מהימן.

יפים בהקשר זה דברי השופט המר בע"פ (ת"א) 70490/08 מדינת ישראל נ' קאסר, בהם הודגש כי:

"**המשטרה חייבת לפעול ולהתיחס גם למידע שmagiu אליה מקורות אונונימיים, לרבות פניות והודעות של אזרחים המבוקשים לא להזדהות. ברור שהמידע הזה אינו יכול להוות ראייה לאמתתו בבית המשפט, אך הוא קביל כהסבר לפוליה צו או אחרת של שוטר.**"

עוד ראוי לציין כי מרחב שיקול הדעת של השוטר בשטח בזמן אמת צריך להיות במידה מה רחב יותר מזה הנעשה בתנאי מעבדה במבט לאחר, והשאלת איננה אם צדק השוטר או טעה, אלא אם הייתה לו תשתיית שבסיסה את המסקנה אליה הגיע בשטח, כפי שצוין בענין דגני:

"**ניתן לומר כי מרוח שיקולי של השוטר, הפועל בנסיבות המחייבות שיקול דחוק ומהיר, צריך להיות פחות מצומצם מזה של השופט.**"

ומן ההלכות אל העובדות

בתיק שלפני מבוססת התשתית הראיתית על דיווח במסוף המשפטתי, שהרכב דרש לחקירה בקשר לKENIN רוחני.

אכן, אין בחומר שהונח לפני בית המשפט פירוט בכל הנוגע לבסיס שעליו מושתת הדיווח במסוף המשפטתי, ולא ניתן לדעת אם הבסיס הוא ידועה מודיעינית או פועלות חקירה אחרת. אלא שבנסיבות העניין, מקום שבית המשפט בוחן את שיקול דעתו והכרעתו של השוטר בזמן אמת, חשיבותם של נתונים אלה אינה מכרצה. השאלה המחייבת הכרעה אינה אם הרأיה אכן הייתה מובוססת, אלא אם הרأיה נחשה בעניין השוטר בתום לב כמהימנה לאכורה. יש לזכור כי בית המשפט אינו בוחן את החלטת השוטר וסבירותה בחוכמה שלאחר מעשה, אלא בהתאם למידע והנתונים שעמדו לפני בזמן אמת.

בזמן אמת בשטח, כעולה מדו"ח הפעולה, הבחן השוטר ברכב חולף, שהוא דרש לחקירה במחلك KENIN רוחני, שלא outr עד אותו מועד ממש מספר חדשם, ושלא היה נהוג על ידי בעלי הרשות (לא על ידי עצמו). די במידע האמור, שambahינת השוטר בשטח הוא מידע מהימן Dio, משומ שהופיע במסוף המשפטתי, כדי לבסס יסוד סביר לחשד.

אשר לתנאי השני, בהיות הרכב דרש לחקירה, מסקנת השוטר שיש צורך לעכב את הרכב והנוגג בו לשם חקירה, ולבצע חיפוש ברכב כדי לאתר ראיות הקשורות בעבירה, היא מסקנה סבירה בנסיבות העניין, ונוכח אופי ההתרחשות לא ניתן היה להמשיך ולהחזיקו בעיכוב את הרכב לפרק הזמן הדרש להוצאה צו חיפוש.

בהקשר זה עיר כי אמנים אין בהערה הלוקונית במסוף התייחסות קונקרטית לאופי החקירה המבוקשת ואופי החשודות. עם זאת, חישד הקשור לKENIN רוחני נוגע בדרך כלל להפרת זכויות בהחזקה ובמכירה של מוצר צריכה או תרופות, כמשמעותם ברכב לקידום מעשים ועבירות מןין זה הוא שגרתי. בנסיבות אלה, עשוי הרכב עצמו, במונתק מבعليו או המשמש בו, להיות חשוד באופן המחייב בדיקה וחיפוש (אני מפנה בהקשר זה בשינויים המחייבים להגדלתו של כל הרכב בשל מעורבותו בעבירות כשר נגח ומועד ברע"פ 1792/99 גAli נ' מדינת ישראל). כמו כן עשוי הרכב להיות בית קיבול לאחסנת מוצרים מפרים.

להשלמת התמונה אצין כי הלהקה למעשה בוצע החיפוש לאחר שהרכב הוביל בהסכמה הנאם לתחנת המשפט, כשהיא נוכח במקום קצין מחalk KENIN רוחני, שהורה לחפש כדורים להגברת און. מנתון זה שצוין בדו"ח הפעולה עולה כי בשלב זה עבר לביצוע החיפוש עצמו, אופי הטעמים בעטיים היה הרכב דרש לחקירה היה ברור וקונקרטי יותר.

כעולה מן המקובץ, על יסוד הריאות שהגישה המאשימה בהסכמה הסגורה ומבל שבייקש לחקור את השוטר, שוכנעתי כי בזמן היה המידע האמור במסוף המשפטתי מידע מהימן לאכורה ומשי מבחינת השוטר, שהצדיק את עיכוב הרכב והנוגג בו לשם בדיקתו וחיפוש בו.

מסקנה זו מיתרת את הצורך להלכת בין חיים, הדנה בעיקרה בסיטואציות בהן לא היה מקור חוקי לביצוע

הchiposh, ולצורך בהסכמה מדעת בסיטואציות כאלה (וראו בהקשר זה את העורות בית המשפט בעניין סק"רים לעיל). אבاهיר, עם זאת, כי לו הייתה סבורה שיש חשיבות לשאלת ההסכמה, לא הייתה מכריעה בסוגיה בשלב זה של תום פרשת התביעה, אלא רק בתום ההליך לאחר שמי吐ת מלאה הראות, לרבות גרסת הנאשם.

למען שלמות התמונה ונוכח העובדה שהצדדים נדרשו לסוגיות נוספות, עיר בקצרה כי אכן קיבלת את עמדת הסגנור, לפיה יש לייבא את דרישת ביצוע העבירה "זה מקרוב", הקבועה בסעיף 25 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט - 1969 להוראת סעיף 71 לחוק המעצרים. להשquet, לא בכדי הבחן המוחזק בין התנאים והדרישות הקבועים בסעיף 25 האמור שדרוגתם מחמירה יותר לבין התנאים הנקבעים בסעיף 71 ביחס לעיכוב רכב לשם חיפוש בו. זאת, הן בשל אופיו הנידי של הרכב, והן בשל ההבדל בעוצמת הפגיעה בזכויות פרטיות ובכפיה לפרטיות בעת חדרה לbijתו מבצרו של אדם שלא צו לעומת חיפוש ברכב. אותם דברים נוכנים ביותר שאות בכל הנוגע להשוואה בין מעצר לבין חיפוש. משכך, מקום שעסקין ברכב חלה הוראת סעיף 71 לחוק המעצרים שאינם מחייב עבירת פשע ואף לא את ביצועה זה מקרוב.

אשר למסלול החלופי שהוצע על ידי המأشימה מכוח סעיף 32 לפקודה, סעיף זה עוסק בעיקר בסוגיית התפיסה ובהחזקת התפוזים ולא בסמכות לעורוך חיפוש שהיא סמכות נפרדת מסמכות התפיסה.

ההגנה העלתה טענות הקשורות לעיכוב הנאשם. בהתחשב באופי הטענות והעובדת שאין בהן לדין כדי לשלול את חוקיות החיפוש, אלא נדרשת בחינה כוללת ואיזון של כלל האינטరסים, תוך בחינת אופי ההפלה, וכן השלב שבו מצוי ההליך, אני סבורה שהראיות שהציגה המأشימה מניחות תשתיית לכואורה לפעולה כדי המחייבת הסבר מצד הנאשם. מכל מקום, אין מדובר בטענות שיש להכיר בהן מבלתי לשמעו את הנאשם ולבחון את מכלול הראות בתייק.

כמו כן, נוכח הסכמת הנאשם להעברת הרכב לתחנה, דומה שאין ממש בטענה הנוגעת לסמכות השוטר לעשות כן, וממילא בהתאם לדרישות הראיות של תום פרשת התביעה לבטח הונחה תשתיית ראייתית לפעולה בהסכמה בהקשר זה.

אשר לטענות הנוגעות לדברי הנאשם בתשאול, הסגנור ביקש לפסל את הדברים כראיה הנגזרת מן החיפוש הלא חוקי. משקיעתי כי לא נפל פגם בחוקיות החיפוש, אין עוד מקום לעתירה לפסילת הראייה הנגזרת. אשר לטענות הנוגעות להפרת זכות הייעוץ, מדובר הפעולה שהוגש בהסכמה לא עולה כי נערך תשאול, אלא נרשם כי הנאשם הגיע לחיפוש וטען טענות כמפורט בדו"ח הפעולה. השוטר לא נחקר, ובנסיבות אלה לא ניתן לבטח לא בשלב זה, להתייחס לדברים ככאלה שנאמרו תוך כדי תשאול.

סוף דבר

אשר על כן אני דוחה את טענות ההגנה ומורה לנאם להסביר לאשמה.

ההחלטה תשלח לצדים בפקס.

ניתנה היום, י"ז סיון תשע"ד, 15 יוני 2014, בהעדר הצדדים.